

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง แนวทางการให้บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เข้าไปบริหารจัดการ
ทำอากาศยานในความรับผิดชอบของกรมทำอากาศยาน จำนวน ๔ แห่ง

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๘/๑๐๑๔๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อแนวทางกรให้บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เข้าไปบริหารจัดการทำอากาศยานในความรับผิดชอบของกรมทำอากาศยาน จำนวน ๔ แห่ง สรุปความได้ดังนี้

๑. นายกรัฐมนตรีได้มีข้อสั่งการในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ด้านเศรษฐกิจ ให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งพิจารณาดำเนินการโอน ทำอากาศยานในความรับผิดชอบของกรมทำอากาศยาน จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ทำอากาศยาน อุดรธานี^๑ ทำอากาศยานสกลนคร^๒ ทำอากาศยานตาก^๓ และทำอากาศยานชุมพร^๔ ไปให้บริษัท ทำอากาศยานไทยฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ ให้เร่งดำเนินการโอนให้ถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๒. กระทรวงคมนาคมได้มีคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๑๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวทางกรโอนทำอากาศยานอุดรธานี ทำอากาศยาน สกลนคร ทำอากาศยานตาก และทำอากาศยานชุมพร โดยมีปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นประธาน และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการ

๓. คณะกรรมการจัดทำแนวทางฯ ได้พิจารณาข้อกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางกรโอนทำอากาศยานในความรับผิดชอบของกรมทำอากาศยาน จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ทำอากาศยานอุดรธานี ทำอากาศยานสกลนคร ทำอากาศยานตาก

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๙/ ลงวันที่ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๑ทำอากาศยานอุดรธานีตั้งอยู่ในเขตทหาร กองทัพอากาศ ประกอบด้วยพื้นที่ที่มีทะเบียนที่ราชพัสดุ และหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน และทางสาธารณประโยชน์ โดยอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลัง (ใช้ในราชการของ กรมทำอากาศยาน กระทรวงคมนาคม และกองทัพอากาศ)

^๒ทำอากาศยานสกลนคร ประกอบด้วยพื้นที่ที่มีทะเบียนที่ราชพัสดุและหนังสือสำคัญสำหรับ ที่ดิน และมีทางสาธารณประโยชน์ที่ไม่ระบุกรรมสิทธิ์ โดยอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลัง และจังหวัด ทหารบกสกลนคร ค่ายกฤษณ์สีวะรา

^๓ทำอากาศยานตาก ประกอบด้วยพื้นที่ที่มีทะเบียนที่ราชพัสดุทั้งหมด โดยอยู่ในความดูแลของ กระทรวงการคลัง

^๔ทำอากาศยานชุมพร ตั้งอยู่บริเวณป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วยพื้นที่ที่มีทะเบียนที่ราชพัสดุ และหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน ทางน้ำสาธารณประโยชน์ และพื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยอยู่ในความดูแลของ กระทรวงการคลัง (ใช้ประโยชน์การบินพาณิชย์ กระทรวงการคลัง และกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม)

และท่าอากาศยานชุมพร ไปให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการ และเห็นว่า

ที่ผ่านมาการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยได้เคยรับโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ตลอดจนงบประมาณของกรมท่าอากาศยาน (เดิม คือ กรมการบินพาณิชย์ หรือกรมการบินพลเรือน) ในส่วนที่เกี่ยวกับสนามบินของกรมท่าอากาศยาน ได้แก่ ท่าอากาศยานดอนเมือง ท่าอากาศยานเชียงใหม่ ท่าอากาศยานหาดใหญ่ ท่าอากาศยานภูเก็ต และท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวง เชียงราย มาเป็นของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยเพื่อดำเนินกิจการท่าอากาศยาน โดยเป็นการอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมาภายหลังจากการแปลงสภาพการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยเป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีการตรากฎหมายเพื่อยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย โดยการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ และจัดตั้งบริษัทท่าอากาศยานไทยฯ และโอนกิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ สิทธิทรัพย์สิน และส่วนของทุนทั้งหมดของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยไปยังบริษัทท่าอากาศยานไทยฯ และมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งตามพระราชกฤษฎีกานี้ กำหนดให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ มีอำนาจ ได้รับยกเว้น มีสิทธิพิเศษ หรือได้รับความคุ้มครองตามที่กฎหมายว่าด้วยการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยหรือกฎหมายอื่นได้บัญญัติไว้ให้แก่การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ส่งผลให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ มีสิทธิและหน้าที่เสมือนผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการท่าอากาศยาน รวมทั้งมีอำนาจการว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลใดประกอบกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดแทน อย่างไรก็ตาม เมื่อพระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ได้ถูกยกเลิกไปแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ดังนั้น อำนาจของบริษัทท่าอากาศยานไทยฯ ในการประกอบกิจการท่าอากาศยานจึงย่อมมีอยู่เฉพาะท่าอากาศยานที่ดำเนินการอยู่ก่อนที่พระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยฯ จะถูกยกเลิกไปเท่านั้น

ดังนั้น แนวทางในการให้ท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ที่อยู่ในความรับผิดชอบบริหารจัดการของกรมท่าอากาศยานซึ่งเป็นส่วนราชการมาให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจในรูปแบบบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งปัจจุบันยังมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ (โดยมีกระทรวงการคลัง ถือหุ้นร้อยละ ๗๐ อีกร้อยละ ๓๐ เป็นการกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) เข้าไปรับผิดชอบในการบริหารจัดการแทนกรมท่าอากาศยานตามข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี นั้น จึงไม่อาจกระทำได้ในลักษณะของการโอนกิจการท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ของกรมท่าอากาศยานให้กับบริษัทท่าอากาศยานไทยฯ ซึ่งฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการจัดทำแนวทางฯ ได้ศึกษาวิธีการในเบื้องต้นเสนอที่ประชุม สรุปได้ว่า การโอนการบริหารท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ของกรมท่าอากาศยานให้กับบริษัทท่าอากาศยานไทยฯ ควรใช้แนวทางในการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินให้ท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ที่เคยอยู่ในความรับผิดชอบของกรมท่าอากาศยานไปให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการแทน กรณีนี้จึงจำเป็นต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่มีสภาพบังคับในฐานะข้อสั่งการในการบริหารราชการแผ่นดิน และให้ส่วนราชการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรี

มีมติเห็นชอบให้บริษัททำอากาศยานไทยฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการทำอากาศยาน ทั้ง ๔ แห่ง แทนกรมทำอากาศยานแล้ว บริษัททำอากาศยานไทยฯ สามารถเข้าไปประกอบกิจการ ทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ได้ตามขอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ และหนังสือ รับรองบริษัท โดยไม่จำเป็นต้องมีการออกกฎหมายเฉพาะเพื่อให้อำนาจแก่บริษัททำอากาศยานไทยฯ แต่อย่างใด แต่ในการประกอบกิจการทำอากาศยานดังกล่าว บริษัททำอากาศยานไทยฯ จะต้อง ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น การได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินและใบรับรอง การดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นต้น

โดยที่กระทรวงคมนาคมมีข้อกังวลว่า ที่ผ่านการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย เคยได้รับโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ตลอดจนงบประมาณของกรมทำอากาศยาน (เดิม คือ กรมการบินพาณิชย์ หรือกรมการบินพลเรือน) โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการทำอากาศยาน แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ปัจจุบันการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยได้แปลงสภาพ เป็นบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) แล้ว การเสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้บริษัท ทำอากาศยานไทยฯ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจในรูปแบบของบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ภาครัฐมิได้เป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมด (กระทรวงการคลังถือหุ้นร้อยละ ๗๐) เข้าไปรับผิดชอบในการบริหารจัดการทำอากาศยาน ทั้ง ๔ แห่ง แทนกรมทำอากาศยานซึ่งเป็น ส่วนราชการจะเป็นการดำเนินการที่เพียงพอ และถูกต้องหรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการโอน ทำอากาศยานในความรับผิดชอบของกรมทำอากาศยาน จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ทำอากาศยานอุดรธานี ทำอากาศยานสกลนคร ทำอากาศยานตาก และทำอากาศยานชุมพร ไปให้บริษัททำอากาศยานไทยฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีเป็นไปด้วยความรอบคอบ ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงคมนาคม จึงขอหารือ ดังนี้

(๑) การดำเนินการเพื่อโอนทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ให้บริษัททำอากาศยานไทยฯ ดำเนินการแทนกรมทำอากาศยานสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร และแนวทางการให้บริษัท ทำอากาศยานไทยฯ เข้าไปบริหารจัดการทำอากาศยานในความรับผิดชอบของกรมทำอากาศยาน จำนวน ๔ แห่ง โดยการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่มีสภาพบังคับ ในฐานะข้อสั่งการในการบริหารราชการแผ่นดิน และให้ส่วนราชการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ต่อไป เป็นแนวทางที่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร และจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายเฉพาะเพื่อรองรับการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ สิทธิในการ บริหารกิจการ บุคลากร และเงินงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

(๒) หากสามารถดำเนินการเพื่อโอนทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ให้บริษัท ทำอากาศยานไทยฯ ดำเนินการแทนกรมทำอากาศยานโดยอาศัยมติคณะรัฐมนตรีแล้ว ในส่วนของ กรมทำอากาศยานจะต้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป อย่างไร และจะต้องหยุดดำเนินการทันที ที่มีมติคณะรัฐมนตรีให้โอนทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ให้แก่บริษัททำอากาศยานไทยฯ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงคมนาคม โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมท่าอากาศยาน) และผู้แทนบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันกรมท่าอากาศยานซึ่งมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕^๕ มีท่าอากาศยานอยู่ในความดูแลจำนวนทั้งสิ้น ๒๘ แห่ง^๖ ซึ่งการเสนอให้มีหรือยุบเลิกท่าอากาศยานใดในความดูแลของกรมท่าอากาศยานจะออกโดยมติของ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม และในการดำเนินการต่อไปเพื่อให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ เป็นผู้บริหารกิจการท่าอากาศยานแทนนั้น คณะกรรมการจัดทำแนวทางการโอนท่าอากาศยานอุดรธานี ท่าอากาศยานสกลนคร ท่าอากาศยานตาก และท่าอากาศยานชุมพร ซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้มีการพิจารณาจัดทำแนวทางการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของท่าอากาศยาน ทั้ง ๔ แห่ง ซึ่งพื้นที่ของท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง เป็นพื้นที่ที่อยู่ในอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานอื่นโดยกรมท่าอากาศยานเป็นผู้ใช้ประโยชน์ กล่าวคือ พื้นที่บางส่วนเป็นที่ราชพัสดุที่อยู่ในความดูแลของกรมธนารักษ์ บางส่วนเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความครอบครองของกองทัพอากาศและกองทัพบก และบางส่วนเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมท่าอากาศยานจะดำเนินการขอยกเลิกการใช้ประโยชน์และส่งคืนพื้นที่ดังกล่าว

ข้อ ๑ ให้กรมท่าอากาศยานมีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาโครงข่ายและส่งเสริมกิจการท่าอากาศยาน และท่าอากาศยาน ให้มีความปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการมีท่าอากาศยานแห่งใหม่เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

(๒) จัดให้มีท่าอากาศยานตามผลการศึกษาวิเคราะห์ตาม (๑)

(๓) ดำเนินกิจการท่าอากาศยานที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ถูกหลักเศรษฐกิจ และเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ และให้ได้มาตรฐานสากล

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมท่าอากาศยาน ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) ท่าอากาศยาน ตามจำนวนท่าอากาศยานที่มีอยู่ในความดูแล

^๖ท่าอากาศยานที่อยู่ในความดูแลของกรมท่าอากาศยาน ปัจจุบันมีทั้งสิ้น ๒๘ แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานกระบี่ ท่าอากาศยานขอนแก่น ท่าอากาศยานชุมพร ท่าอากาศยานตรัง ท่าอากาศยานตาก ท่าอากาศยานนครพนม ท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ท่าอากาศยานนราธิวาส ท่าอากาศยานน่าน ท่าอากาศยานบุรีรัมย์ ท่าอากาศยานประจวบคีรีขันธ์ ท่าอากาศยานพิษณุโลก ท่าอากาศยานแพร่ ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน ท่าอากาศยานร้อยเอ็ด ท่าอากาศยานระนอง ท่าอากาศยานเลย ท่าอากาศยานลำปาง ท่าอากาศยานนครสวรรค์ ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศยานอุดรธานี ท่าอากาศยานอุบลราชธานี ท่าอากาศยานปัตตานี ท่าอากาศยานปาย ท่าอากาศยานเพชรบูรณ์ ท่าอากาศยานแม่สะเรียง ท่าอากาศยานอุดรดิตถ์ และท่าอากาศยานสกลนคร

ให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมาย และให้บริษัททำอากาศยานไทยฯ ดำเนินการขอใช้ประโยชน์ ในที่ดินดังกล่าวต่อไป โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นที่ราชพัสดุ บริษัททำอากาศยานไทยฯ ต้องทำความตกลง กับกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมในการจ่ายค่าตอบแทนการขอใช้ ประโยชน์ในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ต่อไป

(๒) การบริหารจัดการทรัพย์สินที่เป็นสิ่งหาทรัพย์สินประเภทครุภัณฑ์ซึ่งใช้ในการ บริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าอากาศยาน เช่น สะพานเทียบเครื่องบิน รถดับเพลิง อากาศยาน กล้องโทรทัศน์วงจรปิด เครื่อง Carry on Baggage X-Ray รถยนต์ อุปกรณ์และเครื่องใช้ สำนักงานต่าง ๆ เป็นต้น กรมท่าอากาศยานจะพิจารณาจัดทำบัญชีเพื่อแยกทรัพย์สินประเภท ครุภัณฑ์ที่อยู่ในท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการกิจการที่ท่าอากาศยานอื่น ๆ ของกรมท่าอากาศยานได้ และทรัพย์สินประเภทครุภัณฑ์ที่จะโอนหรือจำหน่ายให้แก่บริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๓) การปฏิบัติตามข้อตกลงหรือสัญญาต่าง ๆ ที่กรมท่าอากาศยานทำไว้กับคู่สัญญา หรือบุคคลภายนอก บริษัททำอากาศยานไทยฯ จะเข้าไปบริหารจัดการข้อตกลงหรือสัญญาต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นคู่สัญญาแทนกรมท่าอากาศยานต่อไป

(๔) การดำเนินงานของบริษัททำอากาศยานไทยฯ ตามแนวทางของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งบริษัททำอากาศยานไทยฯ เป็นรัฐวิสาหกิจ ในรูปแบบบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเข้าไปบริหาร จัดการท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง บริษัททำอากาศยานไทยฯ จึงต้องพิจารณามูลค่าของรายการ สินทรัพย์ที่ได้มาจากการเข้าไปบริหารจัดการท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง และการเข้าที่ราชพัสดุจาก กรมธนารักษ์ ซึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๕) การดำเนินการด้านโครงสร้างองค์กรและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในท่าอากาศยาน ทั้ง ๔ แห่ง ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว รวม ๒๓๙ คน การให้บริษัททำอากาศยานไทยฯ เข้าไปบริหารจัดการท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง จำเป็นต้องคำนึงถึง แนวทางการรับบุคลากรของกรมท่าอากาศยานเข้ามาปฏิบัติงาน สำหรับบุคลากรของกรมท่าอากาศยาน ทั้ง ๔ แห่ง ที่มีความประสงค์จะย้ายไปปฏิบัติงานกับบริษัททำอากาศยานไทยฯ ก็จะต้องขอลาออกจาก ราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยบริษัททำอากาศยานไทยฯ จะพิจารณา ค่าตอบแทนตามโครงสร้างและเงินเดือนของบริษัททำอากาศยานไทยฯ ซึ่งจะไม่ทำให้สิทธิประโยชน์และ ค่าตอบแทนลดลงไปจากเดิม ส่วนบุคลากรที่ไม่ประสงค์จะย้ายไปปฏิบัติงานในบริษัททำอากาศยานไทยฯ กรมท่าอากาศยานก็จะพิจารณาจัดสรรภารกิจและตำแหน่งงานให้กับบุคลากรดังกล่าวไปยังส่วนงานอื่น ที่ยังขาดอัตรากำลังตามความเหมาะสมและเพื่อรองรับกับการจัดตั้งท่าอากาศยานแห่งใหม่ที่กำลังจะ เกิดขึ้นในอนาคต โดยมีการหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป

(๖) การดำเนินงานด้านงบประมาณ กรมท่าอากาศยานมีโครงการหรือแผนงานที่ได้รับ การจัดสรรงบประมาณผูกพันไว้แล้วเพื่อการพัฒนาท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง กรมท่าอากาศยานก็ได้

ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามโครงการหรือแผนงานที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจนเสร็จสิ้นแล้วโดยมีการหารือร่วมกับสำนักงานงบประมาณเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามแนวทางและวิธีการด้านงบประมาณภาครัฐ ส่วนบริษัททำอากาศยานไทยฯ ก็ได้วางแผนพัฒนาทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง โดยระยะแรกเป็นการลงทุนโดยให้ความสำคัญกับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกิจการทำอากาศยานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และระยะต่อไปจะเป็นการลงทุนเพื่อขยายขีดความสามารถของทำอากาศยาน

(๗) การดำเนินการขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ เมื่อบริษัททำอากาศยานไทยฯ เข้าบริหารจัดการทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่งแล้ว บริษัททำอากาศยานไทยฯ จะต้องดำเนินการขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามมาตรา ๖๐/๑^๗ และมาตรา ๖๐/๒^๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย จึงจะสามารถประกอบกิจการทำอากาศยานได้ แต่การพิจารณาออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาและตรวจสอบส่งผลให้ทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ต้องหยุดการให้บริการเป็นการชั่วคราว ดังนั้น จึงได้กำหนดแนวทางว่าจะให้กรมทำอากาศยานเป็นผู้ดำเนินการขอใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ^๙ และเมื่อได้รับใบรับรองแล้วจึงโอนสิทธิตามใบรับรองให้แก่บริษัททำอากาศยานไทยฯ ต่อไปตามข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๙ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

^๗มาตรา ๖๐/๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐/๓๔ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตจะเปิดให้บริการแก่สาธารณะได้ต่อเมื่อได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจากผู้อำนวยการ

ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้เป็นไปตามประเภทของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงสภาพที่ตั้ง ขนาดของอากาศยานที่ใช้ขึ้นลงจำนวนผู้โดยสารที่ใช้บริการ และประเภทการบิน

^๘มาตรา ๖๐/๒ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ประสงค์จะเปิดให้บริการแก่สาธารณะ ให้ยื่นคำขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต่อผู้อำนวยการ พร้อมทั้งคู่มือการดำเนินงานสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตนั้นและเอกสารหลักฐานอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด

^๙“ปัจจุบัน ทำอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ยังไม่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะแต่อย่างใด แต่กรมทำอากาศยานสามารถดำเนินการในทำอากาศยานดังกล่าวได้โดยอาศัยอำนาจแห่งบทเฉพาะกาลตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔๕ ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา ๔๕ ให้สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับยังคงดำเนินการได้ต่อไป และให้ผู้อำนวยการตรวจสอบระบบการจัดการด้านนิรภัย การรักษาความปลอดภัย ระบบการตรวจสอบภายใน ระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน คู่มือการดำเนินงานของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตและมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยอื่น ๆ ว่าเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศหรือไม่

ในกรณีที่ผู้อำนวยการพบว่าดำเนินการของสนามบินตามวรรคหนึ่งเป็นไปโดยถูกต้องให้ผู้อำนวยการออกใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะให้ หากการดำเนินการของสนามบินไม่ถูกต้องให้ผู้อำนวยการสั่งให้ส่วนราชการที่ดำเนินงานสนามบินนั้นดำเนินการแก้ไขปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนด ในระหว่างการแก้ไขปรับปรุงดังกล่าวจะสั่งให้หยุดดำเนินงานให้บริการแก่สาธารณะไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้”

การขอโอนสิทธิตามใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐^{๑๐} เพื่อให้การดำเนินงานท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง เป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมขนส่งทางอากาศในภาพรวม

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารื้อดั่งกล่าวแล้วเห็นว่า มีประเด็นปัญหาที่สมควรพิจารณาเพียงประเด็นเดียว คือ การโอนกิจการระหว่างหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายเพื่อรองรับการโอนหรือไม่ เห็นว่า ในกรณีที่เป็นการโอนระหว่างส่วนราชการ มาตรา ๘^{๑๑} และมาตรา ๘ ทวิ^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้การจัดตั้ง รวม หรือโอนส่วนราชการตามมาตรา ๗^{๑๓} อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ แต่การรวมหรือการโอนส่วนราชการดังกล่าวไม่ว่าจะมีผลเป็นการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่หรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดตำแหน่ง

^{๑๐}ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะแห่งหนึ่งแห่งใดอาจขอโอนสิทธิตามใบรับรองสนามบินสาธารณะแห่งนั้นให้แก่บุคคลอื่นได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการโอนอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบของตนในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะแห่งนั้นไปเป็นอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ

(๒) เมื่อมีการโอนอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบของตนในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะแห่งนั้นไปเป็นอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบของบุคคลอื่น

(๓) เมื่อผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะขายหรือโอนกิจการสนามบินสาธารณะแห่งนั้นให้แก่บุคคลอื่น

^{๑๑}มาตรา ๘ การจัดตั้ง การรวม หรือการโอนส่วนราชการตามมาตรา ๗ ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ การจัดตั้งทบวงโดยให้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง ให้ระบุการสังกัดไว้ในพระราชบัญญัติด้วย

การจัดตั้งกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ให้ระบุการไม่สังกัดไว้ในพระราชบัญญัติด้วย

^{๑๒}มาตรา ๘ ทวิ การรวมหรือการโอนส่วนราชการตามมาตรา ๗ ไม่ว่าจะมีผลเป็นการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่หรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ การโอนอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งส่วนราชการหรือเจ้าพนักงานที่มีอยู่เดิม การโอนข้าราชการและลูกจ้าง งบประมาณ รายจ่าย รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินเอาไว้ด้วย แล้วแต่กรณี

ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานงบประมาณมีหน้าที่ตรวจสอบดูแลมิให้มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ หรือที่ถูกรวมหรือโอนไปตามวรรคหนึ่ง เพิ่มขึ้นจนกว่าจะครบกำหนดสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับ

^{๑๓}มาตรา ๗ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ดังนี้

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) กระทรวง หรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง

(๓) ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง

(๔) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

สำนักนายกรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวง

ส่วนราชการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีฐานะเป็นนิติบุคคล

หรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และการยุบส่วนราชการตาม มาตรา ๗ ซึ่งมาตรา ๘ จัตวา^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ กำหนดให้ตรา เป็นพระราชกฤษฎีกา ส่วนกรณีที่เป็นการโอนระหว่างส่วนราชการกับหน่วยงานของรัฐประเภทอื่น เช่น รัฐวิสาหกิจซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะก็จะมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อรองรับในเรื่องการโอน บรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ บุคลากร ตลอดจนงบประมาณไว้อย่างชัดเจน แต่การโอนโดยการออกกฎหมายในลักษณะดังกล่าวเป็นกรณีที่หน่วยงานที่รับโอนเป็นหน่วยงาน ที่จัดตั้งขึ้นใหม่หรือเป็นกรณีที่หน่วยงานที่โอนได้ถูกยุบเลิกไปจึงได้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน ฯลฯ ให้แก่หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่หรือหน่วยงานอื่น หรือเป็นกรณีที่หน่วยงานที่โอนยังคงอยู่แต่มีการ ตัดภารกิจหรืองานในอำนาจหน้าที่บางส่วนโดยมีการโอนกิจการ ทรัพย์สิน ฯลฯ ที่เกี่ยวกับภารกิจนั้น ทั้งหมดให้แก่หน่วยงานอื่น เช่น การตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการยุบเลิกกรมการบินพลเรือนและตั้งกรมท่าอากาศยานขึ้น โดยให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ บุคลากร และภาระผูกพัน ของกรมการบินพลเรือน ในส่วนที่เป็นงานเกี่ยวกับท่าอากาศยานไปเป็นของกรมท่าอากาศยาน และโอนในส่วนที่เกี่ยวกับงานค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานและงานนิรภัยการบินและสอบสวน อากาศยานประสบอุบัติเหตุไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม และการตราพระราชกำหนด การบินพลเรือนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีการจัดตั้งสำนักงานการบินพลเรือนแห่ง ประเทศไทยขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและ ส่งเสริมกิจการการบินพลเรือน ฉะนั้น กรณีของการมอบอำนาจในการบริหารจัดการท่าอากาศยาน ทั้ง ๔ แห่ง ไปให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ เข้าไปบริหารจัดการแทนกรมท่าอากาศยาน จึงต้อง พิจารณาวามีลักษณะเป็นการตัดภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมท่าอากาศยานซึ่งเป็นส่วนราชการ โดยมีการโอนกิจการ ทรัพย์สิน ฯลฯ อันเป็นของรัฐไปให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ โดยเด็ดขาด อันจำเป็นที่จะต้องกระทำโดยการตรากฎหมายเพื่อรองรับการโอนดังกล่าวหรือไม่

จากข้อเท็จจริงตามกรณีข้อหาหรือ ท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยาน อุดรธานี ท่าอากาศยานสกลนคร ท่าอากาศยานตาก และท่าอากาศยานชุมพร เป็นหน่วยงานที่มีฐานะ เทียบเท่ากองซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมท่าอากาศยานตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และมติของ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม ซึ่งในการ

^{๑๔}มาตรา ๘ จัตวา การยุบส่วนราชการตามมาตรา ๗ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

เมื่อมีพระราชกฤษฎีกายุบส่วนราชการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้งบประมาณรายจ่ายที่เหลืออยู่ ของส่วนราชการนั้นเป็นอันระงับไป สำหรับทรัพย์สินอื่นของส่วนราชการนั้นให้โอนให้แก่ส่วนราชการอื่นหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐ ตามที่รัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรี สำหรับวิธีการจัดการกิจการ สิทธิและหนี้สินของส่วนราชการนั้นให้เป็นไปตามที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกา

ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งต้องพ้นจากราชการเพราะเหตุยุบตำแหน่ง อันเนื่องมาแต่การยุบ ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับอื่นแล้ว ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐประสงค์จะรับโอนข้าราชการหรือ ลูกจ้างตามวรรคสามก็ให้กระทำได้โดยมิให้ถือว่าข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามวรรคสาม แต่ทั้งนี้ ต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับ

จัดให้มีหรือยุติการดำเนินการท่าอากาศยานนั้น กรมท่าอากาศยานสามารถพิจารณาตามความเหมาะสมโดยวิเคราะห์ถึงความจำเป็นในการดำเนินการท่าอากาศยานเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน^{๙๕} ประกอบกับพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ก็ยังคงอยู่ในความดูแลของหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจตามกฎหมาย โดยกรมท่าอากาศยานเป็นเพียงผู้ใช้ประโยชน์^{๙๖} ส่วนทรัพย์สินที่เป็นสิ่งหาริมทรัพย์ประเภทครุภัณฑ์ที่อยู่ในท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ก็มีได้โอนไปให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ ทั้งหมด แต่กรมท่าอากาศยานจะพิจารณาเพื่อแยกทรัพย์สินที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในท่าอากาศยานอื่นของกรมท่าอากาศยานก่อน และเรื่องของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ก็มีได้บังคับให้ต้องโอนย้ายไปปฏิบัติงานให้กับบริษัทท่าอากาศยานไทยฯ แต่อย่างใด ดังนั้น กรณีของกรมท่าอากาศยานและบริษัทท่าอากาศยานไทยฯ จึงมิใช่เป็นเรื่องการดำเนินการเพื่อโอนส่วนราชการหรือกิจการของรัฐไปให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ แต่เป็นเรื่องการมอบความรับผิดชอบในการบริหารจัดการท่าอากาศยานให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ เข้าไปดูแลและบริหารจัดการแทนต่อไป

สำหรับแนวทางการดำเนินการเพื่อให้บริษัทท่าอากาศยานไทยฯ เข้าไปบริหารจัดการท่าอากาศยานทั้ง ๔ แห่ง ที่อยู่ในความดูแลของกรมท่าอากาศยาน นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) เห็นว่า จะต้องพิจารณาถึงการดำเนินการในแต่ละเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานซึ่งเป็นทรัพย์สินหรืออยู่ในอำนาจการดูแลตามกฎหมายของหน่วยงานอื่นและทรัพย์สินประเภทครุภัณฑ์ การบริหารจัดการด้านบุคลากร หรือการบริหารข้อตกลงหรือสัญญาที่มีต่อบุคคลภายนอก ซึ่งมีกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ถ้ากระทรวงคมนาคมได้พิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ แล้ว กระทรวงคมนาคมย่อมสามารถเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบกับแนวทางการดำเนินการดังกล่าวได้ หากคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ก็เป็นเรื่องที่กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวต่อไป

(นางสาวจรรวณ เสงตระกุล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๖๒

^{๙๕}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๙๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ - ๔, ข้างต้น